

6. Халковський О.М. Досвід протидії корупції у зарубіжних країнах. *Економіка та держава*. 2011. № 3. с. 104-106.

7. Коруля І.В. Зарубіжний досвід у сфері протидії корупції та можливість його використання в Україні. *Порівняльно-аналітичне право*. 2014. № 1. с. 170-173.

Байрак Катерина Сергіївна,
здобувач вищої освіти 1 курсу
факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Скиба Елеонора Костянтинівна
професор кафедри гуманітарних
дисциплін та психології поліцейської
діяльності Дніпропетровського
університету внутрішніх справ,
доктор філософських наук, доцент

ІНФОРМАЦІЙНА ЗАБРУДНЕНІСТЬ ЯК ПРОБЛЕМА СЬОГОДЕННЯ

Наш час – це час комп’ютерних технологій та стрімкого росту користувачів всесвітньої мережі Інтернет. Все частіше на різних веб-сторінках зустрічається небажаний контент. Контент, який не сприяє розвитку суспільства, не впливає у позитивному сенсі на формування світогляду, а, навпаки, є одним із чинників поступової деградації сучасного людства. Найбільш негативно впливає інформаційне «забруднення» на дітей та підлітків, як осіб, у яких світогляд та психіка знаходиться у процесі формування.

Інформаційне забруднення сприймається сьогодні як засмічення інформаційних ресурсів непотрібними, невідповідними та низькоякісними даними. Поширення недостовірної та небажаної інформації може мати згубний ефект на свідомість та практичну діяльність людини. Такі наслідки розглядаються у якості негативних результатів інформаційної революції[1].

Забруднення інформаційного простору є основною проблемою, яка швидко поширюється. Таке становище стало особливо актуальним останнім часом, члени сучасного інформаційного суспільства стикаються з різним негативним потоком даних. Всі проблеми та негаразди, що відбуваються у світі миттєво стають відомими і «звалюються» на людей через усі засоби масової інформації. Але не лише погані новини є джерелом «забрудненої» інформації, до «сміття» сьогодні дослідники включають і такі види як спам,

небажані веб-ресурси (порнографія), реклама. Уся ця «допоміжна продукція» має негативний вплив на суспільство, гальмує розвиток суспільства. Основним "забруднювачем" у наш час є реклама, яка представлена на кожному носії (телевізор, газети та журнали, Інтернет). З раннього віку сучасні діти мають доступ до безперебійного споживання, принаймні на телебаченні, великої кількості рекламних роликів, що впливають на свідомість і підсвідомість дитина. Відбувається, з одного боку, «забруднення» мозку, а з іншої, обмеження сприйняття нової, більш серйозної інформації, що звужує можливість та бажання засвоєння більше цікавої, складної та правдивої інформації із навколишнього світу. Великі світові компанії спрямовують свою рекламу на дитячу аудиторію, оскільки мозок, що розвивається, є більш чутливим, ніж мозок дорослих. Через різну рекламу та спотворене розуміння значна кількість опитаних дітей погоджується з реченням: "Вся інформація в Інтернеті відповідає дійсності". Але кожен з нас має усвідомлювати, що Інтернет-ресурси містять багато інформації, що суперечить реальності. Зазначимо, що не тільки реклама шкодить розумовій активності дітей, а й фільми та програми, в яких є місце вбивствам і насильству. Такі події негативно впливають особливо на молодь та підлітків, які мають певні емоційні проблеми. Вважаємо, що найбільшою проблемою в сфері Інтернет-забруднення є поширення фільмів еротичного характеру. За дуже прикрою статистикою найчастішими «гостями» веб-сайтів, які є носіями порнографічних фільмів, стають молодь та підлітки. Через часті перегляди таких фільмів у підлітків формується викривлене бачення не тільки про інтимні стосунки, а й про стосунки між людьми взагалі. Чимало підлітків, які починаючи статеві відносини, намагаються повторити переглянуте або ж починають комплексувати через свій зовнішній вигляд, оскільки дитяча психіка не розуміє, що для даних фільмів використовують моделі, які мають «ідеальні» параметри, відбувається спотворене формування міжгендерних відносин.

Інформаційне забруднення — це потік дисгармонійної, хаотичної, руйнівної інформації, що впливає на всіх представників навколишнього середовища через зорові, слухові, сенсорні, тактильні та інші канали сприйняття[2]. Пролонгованість небезпеки інформаційного забруднення криється ще й у тому, що інформація має властивість наповнювати будь який наданий їй простір і зберігатися незмінно в такому стані довгий час. Отримана інформація із носіїв інтернет ресурсів негативно впливає на психічний розвиток, особливо на не сформовану дитячу психіку. Але не тільки психічний стан здоров'я «страждає», а й — фізичний. Тривале сидіння за монітором або біля телевізійного екрану викликає сухість в очах, проблеми із зором, головні болі. Тривале сидіння як фізична дія — це є збільшення навантаження на хребет, що часто призводить до болю у спині, веде до порушення постави; інтенсивне управління мишкою, джойстиком або клавіатурою веде до зайвої напруги в м'язах рук, постійне користування мобільними телефонами, навушниками та голосне прослуховування музики призводять до проблем зі слу-

ХОМ ТОЩО.

Треба зазначити, що розвиток сучасних технологій накладає на людину додаткову відповідальність щодо усвідомленого користування новітніми технологіями та вміння розпоряджатися свободою вільного часу. Адже людський капітал та розвинена культура суспільства є вагомими ресурсами розвитку країни.

Список використаних джерел:

1. Що таке інформаційне середовище та його забруднення — Режим доступу: nespam2015.blogspot.com

2. Процик І. Як “витягнути” дитину з віртуального світу. – Режим доступу : [//www.vn.20minut.ua/news/158911](http://www.vn.20minut.ua/news/158911)

Бевз Тетяна Анатоліївна,
доктор історичних наук, професор,
головний науковий співробітник
Інституту політичних
і етнонаціональних досліджень
ім. І. Ф. Кураса НАН України

РЕФОРМИ ЯК ВИКЛИКИ ДЛЯ ВЛАДИ ТА ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

В українському суспільстві існує запит на проведення системних змін у країні. Їх називають по-різному: «модернізація», «трансформація», «реформи», «перезавантаження». Ставлення до реформ, які проводилися владою упродовж усіх років незалежності серед громадян України досить критичне. Реформи, які пропонувалися у різних сферах життя суспільства швидше були «імітацією реформ», аніж системними змінами. Будь-яка політична сила, яка приходила до влади, публічно декларувала необхідність проведення реформ, але суттєвих змін не було, або ці зміни, зазвичай, були частковими, половинчастими, або, що найчастіше, декларативними та популістськими. Оцінюючи реформи, зазначали, по-перше, що «суспільство є заручником кулуарних домовленостей вузького кола осіб»; по-друге, що «руйнівні результати реформ, здійснених в Україні за період незалежності, дають підстави для сумнівів у компетентності найавторитетніших і найтитолованіших ринкових реформаторів». Підтвердженням цих оцінок може слугувати й думка авторитетного вченого Френсіса Фукуями, який стверджував, що українські реформатори не приділяли багато часу і зусиль тому, щоб пояснити свої реформи населенню. Можливо, тому, що їм було важливо провести реформи, знаючи, що вони мають небагато часу, але ця відсутність роз'яснювальної роботи потім поверталася до них бумерангом на виборах [1] .